

صَدَعَ بِكَ رَسُولُكَ؟ فَقَالَ: غَفَرَ لِي بِهِ جَرَّتِي إِلَيَّ
زَيْدِيَّةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَا لِي
أَرَاكَ مُغَطِّيًا يَدَيْكَ؟ قَالَ: قِيلَ لِي: لَنْ نَصْلِحَ
مِنْكَ مَا أُنْسَدَتْ، فَقَصَّصَهَا الطَّافِيْلُ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ وَلِّدْ يَدَيْهِ
فَاغْفِرْ»

Cabir (Allah ondan razı olsun) anlatmıştır:

Cahiliyet devrinde **Tufeyl b. Amr ed-Devsî**'nin bir kalesi vardı. Tufeyl bin Amr ed-Devsî, Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e geldi ve kendisini korumayı taahhüt ederek, "Ey Allah'ın elçisi! Sana kötülük yapacaklardan, seni koruyacak olanların yanına, güvenilir bir kaleye gelir misiniz?" dedi. Fakat Allah Medine'ye hicreti emrettiğinden, Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) Devsî'nin bu teklifini kabul etmedi. Nihayet Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) Medine'ye hicret ettiği zaman Tufeyl b. Amr ed-Devsî de kavminden biriyle birlikte Medine'ye hicret etti. Fakat Medine'de hastalandılar ve sıkıntı çektiler. Bilhassa Tufeyl b. Amr'ın arkadaşı, hastalıktan çok elem ve acı duymaya başladı. Nihayet bir gün keskin bir bıçakla kendi parmak eklemlerini kesti. Parmaklarından aşırı kan fışkırması ve kan kaybı sebebiyle de öldü.

Sonra Tufeyl b. Amr (Allah ondan razı olsun) arkadaşını rüyasında gördü. Onu çok güzel bir surette fakat eli sarılı olduğu halde görünce ona:

"Rabbin sana ne yaptı?" diye sormuş. O da:

"Peygamberinin yanına hicret ettiğim için Rabbim beni affetti, beni bağışladı" diye cevap vermiş. Tufeyl b. Amr (Allah ondan razı olsun):

"Neden seni iki elin sarılmış görüyorum?" diye sormuş. Arkadaşı da:

"Bana, 'Kendi vücudundan bozduğun şeyi düzeltmeyiz!' denildi" diye cevap vermiş.

Tufeyl b. Amr (Allah ondan razı olsun) bu vakıayı ve rüyasını Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e anlattı. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem): "Allah'ım! İki eli için de mağfiret eyle[21]" diye dua buyurdu.

Görüldüğü gibi Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) kendini öldürerek ahirete intikal etmiş olan birine dua etmektedir. Eğer **kâfir** olarak öldüğü varsayılsaydı Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) ona dua etmez, edemezdi. Bu da açıkça intihar etmenin küfür olmadığını göstermektedir. Bu ve buna benzer hadisler bir de şirkten başka hiçbir günahın kişiyi dinden çıkartmayacağını bildiren ayet-i kerimeler, yukarda intihar edenin cehennemde ebedi kalacağını bildiren hadis-i şerifleri âlimlerin anladığı şekilde anlamayı gerekli kılar. Ve başka şekilde anlamanın doğru olmayacağını gösterir.

SONRAKİ BÖLÜMDE “İNTİHAR EDENİN YIKANMASI” VE “İNTİHAR EDENİN CENAZE NAMAZI”

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA FIKIH KURULU

[1] Muhammed Emin İbn Âbidîn, Reddu'l-Muhtâr 1/184

[2] Müslim, bab: ed-delil ala enne katile nefsihi la yukfer